

Ainukesel ratastoolilaste koolil taas lootust

Haapsalu sanatoorse internaatkooli õppealajuhataja Eve Markvart võtab taskulambi, et pärast tulekahju hüljatud koolimajas ringi käia.

Anneli Ammas

Siin oli raamatukapp õpikuid ja entsüklopeediaid täis," suunab pool aastat õppealajuhataja ametit pidanud Markvart tulevihi söestunud seinaorvale. "Siia ruumi ei tohi minna, sest talad ei pruugi vastu pida," pöördub naine absoluutselt söestunud ruumi poole. "See siin oli suur õpetajalaud, mille all haigutab sügav auk, kust võis lahtine tuli alguse saada."

Raamatuid 384 tükki, 23 040 krooni eest, on kirjas pikas loetelus koolitarvetest, mis eelmisel kolmapäeval tulle jäid. Et veebruarist uuesti tööd alustada, on lisaks klassiruumidele vaja uusi õppevahendeid. "Terve kast kriiti sulas üles – kõike on meil vaja," räägib Markvart.

Eesti ainsas PCI ehk liikumise- ja tugiaparaadihalvatusega laste koolis, mis asutati 1960. aastate algul lastehalvatusepuhangu järel, õpib 150 last. Neist 45 on liitpuudega ehk füüsilise ja vaimse erivajadusega ning õpivad abikooli programmi järgi. Ülejäänud saavad Haapsalus tava-kooli lõputunnistuse.

Ühe selle kooli kümme-kond aastat tagasi lõpetanud poisi isa tõdes kunagi, et ratastoolilastele mõeldud kooli naljalt ratastoolis ei lõpeta – kool seda ei soosi ja pole ka õigeid tingimusi.

Markvart näitab trepi küljes kasutult seisvat üsna uut tõstukit, mis raske liiku-

Eesti ainus liikumishäiretega laste kool paikneb Haapsalus tsaariaegses majas 1960-ndate aastate algusest.

mispuudega lastel ühelt kor-ruselt teisele liikumise ker-gemaks teeb. Kohatised kaldpõrandad ja väiksed klassiruumid ning seinäär-sed toed on väliselt peaaegu kõik, mis kooli erilisele vii-tavad. Sisemine eripära on see, et tunniplaanis on kõigil grupi- ja individuaal-

Põlenud koolimaja seinu on tahmast võimatu puhtaks pesta.

sed ravivõimlemise tundeid ja koolitöötajate seas on laste abistajad. "Keha allosa halvatusega lapsed vajavad abi isegi tualetis käimiseks," mär-gib õppealajuhataja.

"Sel aastal käib meil 26 vä-ga raske liikumispuudega ratastoolis last, mis on umbes poole rohkem kui mullu, ja edaspidi tahame õpetada eelkõige raske liikumismisvõimega lapsi," räägib Markvart. "Ei ole saladus, et meie kool on olnud koht, kuhu Haapsalu teistes kooli-des halvasti hakkama saanud lapsed üle tulid. Enam meile täiesti terveid lapsi ei võeta."

Pärast põlengut kartis vii-mased pool aastat kooli juh-tinud direktor Jaak Paesüld, et aastatepikkune unistus – lift – jääb nüüd saamata, kuid kõrged haridusametni-kud kinnitasid, et selleks lu-batud sadasid tuhandeid

kooli taastamisele ei kuluta-ta.

Markvart loodab, et taas-tamisprojekt arvestab kooli vajadusi. "Ukseavad peavad saama kindlasti laiemad, et ratastoolis sisse pääseks," unistab õppealajuhataja ja tunnistab, et mõnes mõttes oli tulekahju isegi kasulik. "Kapitaalremondita nüüd ei saa, aga tegelikult on aastaid oodatud uut, spetsiaalselt niisuguse kooli jaoks ehitatud maja."

1. veebruaril tulevad lap-sed, kellest 90 elab väljas-pool Haapsalu, taas kooli. 11. ja 12. klass hakkavad õppima suhteliselt lähedal asuva algkooli ruumides. Tulekahjus puutumata jää-nud vastremonditud ja uute kardinatega aula eraldatakse keskelt linaga ja sinna saab kaks klassiruumi. Klassidena võetakse tarvitusele kõik vä-hegi sobivad kõrvalruumid.

Õppealajuhataja usub, et saadakse hakkama. Ühe-teistkümnele tervemale lap-sele on teatatud, et nad jätkaksid õpinguid oma kodu-kohakoolis.